

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"ח ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

צדיקיא, מההוא שקיו דנחלא.

תרגום לעברית

מי הם שעשע? תורה. שהתורה נקראת שעשועים, שכתוב (משלי ח) ואהיה שעשועים יום יום. וזהו ששנינו שהקדוש ברוך הוא בא להשתעשע עם הצדיקים בגן עדן. מה זה להשתעשע? כדי לשמח עמם, ששנינו, אשרי הצדיקים, שכתוב בהם (ישעיה נח) אז תתענג על ה', כדי להתענג מאותה השקאה של הנחל, כמו שנאמר והשביע בצחצחות נפשך. כביכול משתעשע הקדוש ברוך הוא בהם מאותה השקאת הנחל שבה מתענגים הצדיקים, ועל כן בא להשתעשע עם הצדיקים. וכל מי שמשתדל בתורה, זוכה להשתעשע עם הצדיקים מאותה השקית הנחל.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא אמר רעיא מהימנא, בההוא זמנא, אלין מארי מתניתין מארי חכמתא עלאה, מארי קבלה, מארי רזי תורה, שעתא דחיקת לון. והאי איהו דאמר כאיל תערוג על אפיקי מים, דאינון אפיקי מים דאורייתא לגבי שכנתא. ולית תורה, אלא עמודא

דַּאֲמָצְעִיתָא. דִּיהוֹן אֵלִין אֲפִיקֵי מִים, בְּצַעְרָא בִּיגוֹנָא בְּעֲנִיּוּתָא, וְאֵלִין אִינוּן חֲבָלִים צִירִין דִּיּוֹלָדָה, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ, (מְשַׁלִּי כג) וְתִגַּל יוֹלָדְתָּהּ. וּבְאִינוּן חֲבָלִים, תְּהֵא בְּצַעְרָא דִּלְהוֹן.

תרגום לעברית

אמר הרועה הנאמן, באותו זמן בעלי המשנה הללו, בעלי החכמה העליונה, בעלי קבלה, בעלי רזי תורה, השעה דחוקה להם. וזהו שאמר כאיל תערג על אפיקי מים, שאותם אפיקי מים של התורה אל השכינה. ואין תורה אלא עמוד האמצעי, שיהיו אפיקי המים הללו בצער, ביגון ובעני, ואלו הם חבלים, צירים של יולדה, שהיא השכינה, שבה נאמר (משלי כג) ותגל יולדתה. ובאותם החבלים תהיה בצער שלהם.

טקסט הזוהר

וּבְאִינוּן חֲבָלִים דְּצוּוּחַת בְּהוֹן, אֶתְעַרַת שְׂבָעִין סְנֵהֲדָרִין דִּלְעִילָא, עַד דִּיתַעַר קוֹל דִּילָה עַד יְהוֹ'ה, וּמִיד (תהלים כט) קוֹל יי' יְחוּלִל אֵילוֹת, דְּאִינוּן מְאֲרֵי מִתְנִיתִין, (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ, כְּלָהוֹן יְהוֹן לֹון חֵיל פִּיּוֹלָדָה מִמָּשׁ, בְּדַחְקִין, דְּדַחְקָא לֹון שַׁעְתָּא, בְּכֻמָּה נְשִׁיכִין דִּיצָר הָרַע, דְּחוּיָא דְנִשְׁיָהּ לֹון בְּכֻמָּה דַּחְקִין.

תרגום לעברית

ובאותם חבלים שצוּעֶקֶת בהם, מתעוררים שבעים סנהדרין שלמעלה, עד שיתעורר קולה עד יהו'ה, ומיד - (תהלים כט) קול ה' יחולל אילות, שהם בעלי המשנה, בתולות אחריה רעותיה, לכלם יהיה חיל פיולדה ממש בדחקים שהשעה דוחקת אותם בכמה נשיכות של יצר הרע, של נחש שנושף אותם בכמה דחקים.

בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְפַּתַּח לְאוֹלָדָא מְשִׁיחָא, בְּגִין חֲבָלִים וְדוֹחָקִים דְּצַדִּיקִים, וּמֵאֲרֵי מַדּוֹת, וּמֵאֲרֵי רִזִּין דְּאוֹרֵייתָא, מֵאֲרֵי בּוֹשֶׁת וְעִנְיָה, מֵאֲרֵי יִרְאָה וְאַהֲבָה, מֵאֲרֵי חֶסֶד, אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשִׁי אֱמֶת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע, דְּדַחֲקָא לֹון שְׁעָתָא. וְהֵאֵי הוּא דְּאוֹקְמוֹהּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, דּוֹר שְׁכָן דְּדוֹד בָּא, אֲנָשִׁי חֵיל יְסוֹכְבוּ מַעִיר לַעִיר וְלֹא יַחֲוֹנְנוּ, וְיִרְאֵי חֶטָּא יִמָּאָסוּ, וְחֻכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח, וְתֵהִי הָאֱמֶת נְעֻדָּתָא, וְהַגָּפֹן תִּתֵּן פְּרִיָּה, וְהֵיזִין בְּיוֹקֵר.

תרגום לעברית

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִפְתַּח לְהוֹלִיד אֶת הַמְּשִׁיחַ, מִשּׁוּם הַחֲבָלִים וְהַדְּחָקִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים, וּבְעֲלֵי מַדּוֹת וּבְעֲלֵי רִזִּים שֶׁל הַתּוֹרָה, בְּעֲלֵי בִשָּׁת וְעִנְיָה, בְּעֲלֵי יִרְאָה וְאַהֲבָה, בְּעֲלֵי חֶסֶד, אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשִׁי אֱמֶת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע, שְׁדַחֲקָה אוֹתָם הַשְּׁעָה. וְזֶהוּ שְׁבָאוֹהֶּה בְּעֲלֵי הַמְּשִׁנָּה, דּוֹר שְׁכָן דְּדוֹד בָּא, אֲנָשִׁי חֵיל יְסוֹכְבוּ מַעִיר לַעִיר וְלֹא יַחֲוֹנְנוּ, וְיִרְאֵי חֶטָּא יִמָּאָסוּ, וְחֻכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח, וְתֵהִי הָאֱמֶת נְעֻדָּתָא, וְהַגָּפֹן תִּתֵּן פְּרִיָּה, וְהֵיזִין בְּיוֹקֵר.

טקסט הזוהר

וּמֵאִינוֹן קָלִין דִּיהִיבַת, דְּאִינוֹן שְׁבָעִין, לְקַבֵּל שְׁבָעִין תִּיבִין דִּיעֲנָה יִי' בְּיוֹם צָרָה, אֶתְפַּתַּח רַחֲמָה, דְּאִיהִי ב', כְּלִילָא מִתְרִין בֵּיתִין, לְאוֹלָדָא ב' מְשִׁיחִין, וְאֶעֱלִית רִישָׁה בֵּין בְּרַכָּהָ, דְּאִיהוּ רִישָׁא דִּילָהּ, עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. תְּרִין שׁוֹקְקָא, נֶצַח וְהוּד, תְּרִין נְבִיאִים. מִתְּמָן אוֹלִידַת תְּרִין מְשִׁיחִין. בַּהֲהִיא זְמַנָּא וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת, יִתְעַבֵּר נָחֵשׁ מַעֲלָמָא (ע"כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

וּמֵאוֹתָם קוֹלוֹת שְׁהִיא נוֹתֶנֶת, שְׁהֵם שְׁבָעִים, כְּנֶגֶד שְׁבָעִים תִּבּוֹת שֶׁל יַעֲנָה ה' בְּיוֹם צָרָה, נִפְתַּח רַחֲמָה, שְׁהִיא שְׁתִּים, כְּלוּלָה מִשְׁתֵּי בֵיתִי'ם, לְהוֹלִיד שְׁנֵי מְשִׁיחִים, וּמִכְנִיסָה אֶת רִאשָׁה בֵּין בְּרַכָּיָה, שְׁהוּא הָרִאשׁ שֶׁלָּהּ, הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי. שְׁתֵּי שׁוֹקִיָּה, נֶצַח וְהוּד,

שְׁנֵי נְבִיאִים. מִשָּׁם מוֹלִידָה שְׁנֵי מְשִׁיחִים. בָּאוּתוֹ זְמַן וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת, יַעֲבֹר הַנֶּחֱשׁ מִהָעוֹלָם. (עד כאן רעיא מהימנא).

טקסט הזהור

תֵּאנָא, כְּאֵיל תַּעְרוֹג עַל אַפִּיקֵי מַיִם, דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (תהלים כב) אֵילוּתִי לַעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה. תַּעְרוֹג עַל אַפִּיקֵי מַיִם, וְדַאי לְאַשְׁתַּקֵּיָּא מִשְׁקִיו דְּמִבּוּעֵי דְנַחֲלָא, עַל יְדֵי דְצַדִּיק. תַּעְרוֹג: כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (שיר השירים ו) לַעְרוּגַת הַבּוֹשֶׁם, כֵּן נִפְשִׁי תַעְרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. לְאַשְׁתַּקֵּיָּא מִנָּה, בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דָּאֵתִי.

תרגום לעברית

לְמַדְנּוּ, כְּאֵיל תַּעְרֹג עַל אַפִּיקֵי מַיִם - זֶה כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֵילוּתִי לַעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה. תַּעְרֹג עַל אַפִּיקֵי מַיִם, וְדַאי כִּדִּי לְהַשְׁקוֹת מִהַשְׁקִיָּה שֶׁל מַעֲיָנוֹת הַנַּחֲלָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיק. תַּעְרֹג, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ו) לַעְרוּגַת הַבּוֹשֶׁם. כֵּן נִפְשִׁי תַעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַשְׁקָאָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזהור

מִבּוּעֵי נַחֲלָא מֵאֵן אֵינּוֹן. מִבּוּעָא חַד לְעֵילָא, דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וַנְּהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ וְגו'. וּמִתַּמֶּן נָגִיד וְנָפִיק, וּמִשְׁקֵי גִנְתָּא, וְכָל אֵינּוֹן נַחֲלִין, נִגְדִין וְנִפְקִין וּמִתְכַּנְשִׁין בְּתֵרֵי מִבּוּעֵין, דְּאֶקְרוּן נֶצַח וְהוּד, וְאֵלִין אֶקְרוּן אַפִּיקֵי מַיִם, בְּהֵוָה דְּרָגָא דְצַדִּיק, דְּמִנִּיהּ נָגִיד וְנָפִיק וּמִשְׁתַּקֵּיָּא גִנְתָּא. בְּגִין כֹּה אֵיל וְצַבִּי כַּחֲדָא מִשְׁתַּכְּחִי, (נ"א אֵיל וְצַבִּי אֶקְרוּן עֲטֶרֶת וִיסוּד) צָדִיק וְצַדִּיק.

תרגום לעברית

מַעֲיָנוֹת הַנַּחֲלָה מִי הֵם? מַעֲיָן אֶחָד לְמַעְלָה, שְׁכֵתוֹב (בראשית ב) וַנְּהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ וְגו', וּמִשָּׁם שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וּמִשְׁקָה אֶת הָעֵץ. כָּל אוֹתָם הַנַּחֲלִים שׁוֹפְעִים וְיוֹצֵאִים וּמִתְכַּנְסִים לְשְׁנֵי מַעֲיָנוֹת שְׁנִקְרָאִים נֶצַח וְהוּד, וְאֵלוֹ נִקְרָאִים אַפִּיקֵי מַיִם,

באותה דרגה של צדיק, שממנו שופע ויוצא ונשקה הגן. משום כך איל וצבי נמצאים באחד, (איל וצבי נקראים עטרת ויסוד) צדק וצדיק.

טקסט הזוהר

תאנא, כתיב (תהלים כט) קול יי' יחולל אילות, אילות, אילות כתיב חסר, דא אילות השדה (נ"א דא אילות דשחר). (דבר אחר אילות השדה), דתנא, בפלגות ליליא, בשעתא דקודשא בריה הוא עאל לגנתא דעדן לאשתעשא עם צדיקיא, האי קול נפיק, וכאיב כל אינון אילותא דסחרני פורסייא יקירא קדישא, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. דבר אחר יחולל אילות, כמה דאת אמר (איוב כו) חוללה ידו נחש בריח. ויחשוף יערות כמה דאת אמר. (שמואל א יב) ביערת הדבש, וכתיב (שיר השירים ה) אכלתי יערי עם דבשי, וינקא להו כאמא דינקא לבנין.

תרגום לעברית

למדנו, כתוב קול ה' יחולל אילות. אילות, אילות כתוב חסר, זו אילות השדה (נ"א זו אילות השחר) (ד"א אילות השדה). אילות השדה, ששנינו, בחצות הלילה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, הקול הזה יוצא ומכאיב לכל אותן האילות שסביב הכסא הנכבד הקדוש, והו שכתוב (שיר ג) ששים גבורים סביב לה. דבר אחר יחולל אילות - כמו שנאמר (איוב כו) חוללה ידו נחש בריח. ויחשוף יערות, כמו שנאמר (שמואל א יד) ביערת הדבש, וכתוב (שיר ה) אכלתי יערי עם דבשי, ומיניקה אותם כמו אם שמיניקה את הפנים.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי אבא, (ישעיה כו) נפשי אויתיה בלילה אף רוחי בקרבי אשחרה, נפשי בלילה מבעי ליה. אשחרה, ישחרה מבעי ליה. אמר ליה הא אוקמוה, (בראשית כ"ג) כמה דאת אמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש.

אמר לו רבי אבא, (ישעיה כו) נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך. הנה צריך להיות נפשי אותך בלילה! אשחרך?! ישחרך הנה צריך להיות! אמר לו, הרי פרשוה, כמו שנאמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש.

טקסט הזהיר

תא חזי נפשא ורוחא אשתמודע (ס'א אשתעי) (ס'א אשתתפי) כחדא לעלמין. תנא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריה הוא, כמה דתנינן (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך וגו'. דירחים ליה לקודשא בריה הוא רחימותא דנפש ממש, ודא הוא רחימותא שלימתא, רחימותא דנפשיה ורוחיה. כמה דאתדבקו אלין בגופא, וגופא רחים לון. (ס'א כדיון) כך יתדבק בר נש לרחמא ליה לקודשא בריה הוא, רחימותא דנפשיה ורוחיה, לאדבקא ביה. הך הוא דכתיב נפשי אויתך בלילה (כלומר) נפשי ממש.

תרגום לעברית

בא ראה, הנפש והרוח נודעות (נפגשות) (משתתפות) כאחד לעולמים. למדנו, עבודה שלמה שצריך אדם לעבד את הקדוש ברוך הוא, כמו שלמדנו ואהבת את ה' אלהיך, שיאהב את הקדוש ברוך הוא אהבת נפש ממש, וזוהי אהבה שלמה, אהבת נפשו ורוחו. כמו שאלה נדבקים בגוף, והגוף אוהב אותם, (אז) כך ידבק אדם לאהב את הקדוש ברוך הוא אהבת נפשו ורוחו לדבק בו. זהו שכתוב נפשי אויתך בלילה, (כלומר) נפשי ממש.

טקסט הזהיר

אף רוחי בקרבי אשחרך, אתדבקא כך ברחימותא סגיאה, בלילה. דבעי בר נש מרחימותא דקודשא בריה הוא, למיקם בכל ליליא, לאשתדלא בפולחניה, עד דיתער צפרא, ויתמשך עליה חוטא דחסד. דתניא, זכאה חולקיה דהוא בר נש דרחימותא דא

רָחִים לִיה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִנֵּי זָכָא קָשׁוּט דְּמִרְחֻמֵּין לִיה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא הָכִי, עֲלָמָא מִתְקַיֵּמָא בְּגִינִיהוּן, וְשִׁלְטִין עַל כָּל גְּזִירִין קָשִׁין דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא. (נ' א' היא) (בגין דיתקיים עלמא בגיניהון)

תרגום לעברית

אִי רוּחֵי בְּקֶרְפִי אֲשַׁחֲרֶךְ, אֲתִדְבֵּק בְּךָ אֶהְבֶּה רַבָּה בְּלִילָה, שְׁצַרִיךְ אָדָם מֵאֶהְבָתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲמֹד בְּכָל לַיְלָה לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שִׁיתְעוּרֵר הַבֶּקֶר, וַיִּמְשֹׁךְ עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד. שְׁשָׁנִינוּ, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שְׂאוֹהֵב אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶהְבֶּה כּוֹז, וְצִדִּיקֵי הָאֱמֶת הִלְלוּ שְׂאוֹהֲבִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֶּה, הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם בְּעִבּוּרָם, וְשׁוֹלְטִים עַל כָּל הַגְּזֵרוֹת הַקָּשׁוֹת שֶׁלְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. (היא) (כדי שיתקיים העולם בעבורם).

טקסט הזוהר

תָּאנָא, הֵהוּא זָכָא דְאֲתִדְבֵּק בְּרוּחִיה וְנִפְשִׁיה לְעִילָא, בְּמַלְכָא קִדִּישָׁא, בְּרַחֲמֵימוֹתָא כְּדָקָא יָאוּת. שְׁלִיט בְּאַרְעָא דְלַתָּתָא, וְכָל מָה דְגָזֵר עַל עֲלָמָא אֲתִקְיִים. מִנָּא לָן, מֵאֲלִיָּהוּ. דְכַתִּיב, (מלכים א' יז) חִי יי' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אֵם יְהִיָּה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לִפִּי דְבָרִי.

תרגום לעברית

לְמַדְנּוּ, אוֹתוֹ צִדִּיק שֶׁנִּדְבֵּק בְּרוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ לְמַעַלָּה בְּמַלְךְ הַקְדוֹשׁ בְּאֶהְבֶּה כְּרֵאוֹי, שׁוֹלֵט בְּאַרְץ שְׁלַמְטָה, וְכָל מָה שֶׁגָּזֵר עַל הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם. מִנֵּין לָנוּ? מֵאֲלִיָּהוּ, שְׁכָתוֹב (מלכים א' יז) חִי ה' אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אֵם יְהִיָּה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לִפִּי דְבָרִי.

תא חזי, בשעתא דאתיין נשמתין קדישין מעילא לתתא, ואינון זכאי עלמא משלפי להו ממלכא ומטרוניתא, זעירין אינון, דבההוא שעתא דנחית, קיימא קמי מלכא, ורעותא דמלכא לאסתכלא בה, כמה דאוקימנא, בשעתא דנשב קודשא בריה הוא רוחא בכל חילא וחילא דשמיא, כלהו חיילין אתעבידו, וקיימי בקיומיהו, הךא הוא דכתיב (תהלים לג) וברוח פיו כל צבאם. ומנייהו אתעכבו עד דקודשא בריה הוא

בא ראה, בשעה שבאות הנשמות הקדושות ממעלה למטה, ואותם צדיקי העולם שולפים אותם מהמלך ומהגבירה, מעטים הם. שבאותה שעה שיורדת, עומדת לפני המלך, ורצונו של המלך להתבונן בה, כמו שבארנו, בשעה שנושב הקדוש ברוך הוא רוח בכל חיל וחיל של השמים, כל החילות נעשים, ועומדים במקומם. זהו שכתוב וברוח פיו כל צבאם. ומהן מתעכבות עד שהקדוש ברוך הוא מוריד אותן למטה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.